

AT VERA KRISTIN ER AT VERA SOSIALISTUR

I nokur ár hava kristiliga sosialdemokratisku ungmannafelögin í Svøriki havt teirra egnu felagsskap. Á ársfundinum seinasta summar var avgerð tikið um at leggja felagsskap teirra saman við SSU, svenska sosialdemokratiska ungmannafelagsskapin

- * í samband við hetta tiltak hevur
- * ur FRIHET, blaðið sosialdemokratiska ungmannafelagsins
- * havt hesa samrøðu við for-
- * mann kristiliga ungmannafelags
- * ins:

Sama endamálið

Hvar er orsøkin til samanleggingina?

— Tað er eingin orsøk til at hava tvey ungmannafeløg við sama endamáli. Tað ið skilur okkum er ikki so týðningarmikið sum tað sum bindir okkum saman. Men sjálfandi eru vit ikki samdir á øllum okkum.

— Tað verður sagt at SSU á fleiri okjum ikki er í samfjøð við kristnu trúnað.

— Hetta havi eg als ikki verið varur við.

Dansur á jólum

— Hópur av SSU felögum hava fyrrireikað dans á jólum, enná langfriggjadag, í summum fornum. — Tað er beint. Men hóast alt má tað standa einum og hvørjum frítt nær ein hevur hug at dansa. Eg elda aðrir limir hjá okkum koma sjálfandi ikki til hesar fyrirreikingar, men vit fara tó sjálfandi ikki at forða øðrum í at fara.

— Kann ein vera politiskt áhugaður samstundis sum ein er gudrøkin?

— Eg fari sjálfur at venda spurningin. Er tað gjørligt at vera gudrøkin og ikki vera sosialistur? Har er svar mitt NEI. Tað liggur ein týðningarmikil sosalur boðskapur í bibliuni. Tað hevur eisini vist seg at hvørki konservatismi ella liberalisman er í samfjøði við henda boðskap.

Hvat er hugsan tín um dans?

— Hvat heldur tú um dans biograf og aðra verðsliga dagdølju? — Hetta havi eg einki ímóti. Eg haldi tað er skeiðt at seta stórar treytir fyri um ein er kristin ella ikki. Eg meini við allar hesar van-

Revsja sjálvboðnar

Belgia, haðani teir flestu hvítu leiguherrmennir eru frá, sum hava lutitíð í uppreistrinum í Kongo, verður nú at revsa allar, ið lata seg leiða til slíka kriggsforsluni. Hetta var bannað frammanundan, men revsing fylgdi eingin við banninum

2,5 MILJ. KR. TIL ITRÓTTAHÁSKÚLA

Ítróttarháskúlin í Sønderborg, sum er væl kendur av forýingum, skal nú útyggast — í fyrsta umfari í fimleikarhøll afturat, 4 undirvisingarum og hús til forstáðar. Kostnaðurin er mettur til 2,5 milj. kr.

ligu heimagjördu treytirnar sum settar verða í samband við kristiliga livsuppfatan.

— Hvønn kristiligan bólk heldur tú teg til?

— Svensku kirkjuna.

— Hvussu tíðan ert tú í kirkju?

— Eitt sindur ymiskt, tó í minsta lagi eina ferð um mánaðin.

— Heldur tú at statur og kirkja eiga at vera skild frá hvørjum øðrum?

— Torført at svara í stuttum. Í hovuðsheitum haldi eg tað vera skeiðt at staturin letur stuðning til ávisar trúarbólkar, og ikki til aðrar

Minkar áhugin?

— Er áhugin fyri religiön ikki í minking? Talið á teimum ið koma í kirkju er jú støðugt minkandi.

— Tað er ikki heilt beint at siga at áhugin minkar. Ikki er beint at stara seg blinda av tolum. Bert tann stóra óking av limatalinum hjá KSU vitnar um vaksandi áhuga.

Vit krevja ...

(Framhald frá 1. síðu.)

Og tað hevur so sanniliga ikki verið himp á teimum.

Teir hava nýtt ta harðu hondina.

Burtur við manninum, hava teir rópt í einum kóri.

Hevur tað ikki borið til á vanligan hátt, so hava teir ókalt og kyniskt gjørt tað við at leggja niður starvið uttan mun til, um sessurin hevur verið av avgerandi týðningi fyri land og fólk. Hitt besta dømi, eg kann bera við, í hesum føri, er »jaganin« av ítróttarráðgevaranum, ið var javnaðarmaður og ikki folka-flokkst ella tjóðveldskt blindaður, men sum hvør einasti ærligur ítróttarmaður og ítróttarkvinna bóru væl, og sum veruliga við sínum sera idna starvi legði stóð undir ítróttarfylkingina í Foroyum. Henda fylking vaks og blómadi og mentist í hvørjum undir hansara forarskap.

Og hvør stóð aftanfyrir hesa atsókn?

Hvor kom í hansara stað? Fólkaflokksmáður, ið hevði kvalificerað seg við millum annað at sýnt seg so sterkan í trúnni, at hann á útfundi niðri í Danmark, har ið Poul Niclasen sáli var røðari, trein fram og váttaði skammarkenslu sína yvir at forýingar skuldu liggja so lágt, at teir høvdu biðið og lurtadu eftir manni sum Poul Niclasen sum røðara.

Henda »reystmannstala« var eitt yl í loysingar-, kvettingar- og fullveldisundinum, ið fólka-flokkurin tá blásti seg upp uppá.

Hvat kom burtur úr hesum skifti annað uttan óklandur og stríð?

Nú situr sami maður sum fyrsti maður við landsins týðningarmesta skúla, ið hevur tað framerki, at hann er danskur í rót og runni og hvørji seil.

Hvorjar kvalifikatiónir hevur hann?

Hvussu nógv fak kann hann undirvísa í?

Jú, hann uppfyllir høvuðskvalifikatiónina:

HANN ER FÓLKAFLOKKS-MAÐUR UM EIN HÁLS!

Hjá fólkaflokkssmonnum krevst

ikkí meiri — og tjóðveldismenn sýnast at duga at gera gerðabýti og »bakka teir upp«, tá ið á stendur.

Fáa staðni hevur fólkaflokkssins svartalitalyndi vist óhugnaligari!

Annað dømi, ið liggur fyri at taka, hellir á hin tjóðveldska bógvin.

Tað er atsóknin móti skrivaranum í F.F. Hann var javnaðarmaður. Viðurkendur av øll um tá sum nú sum ein sera gloggur og dugnaligur maður í øllum størvum, hann tekur sær uppá.

Henda mannin fingur tjóðveldismenn í loyndum troðkað burtur fyri ein av sínum monnum.

Spurt tú fiskimenn í dag um fongin við hesi ógerð tjóðveldismanna, hvat ið teir vunnu við, at tjóðveldismenn fingur tveitt javnaðarmannin út úr skrivstovu fiskimannafelagsins, vilt tú frá hvørjum manni hoyra hitt besta skoðsmálið til hin fráfarna skrivarin. Men á hin bógvin hoyrir tú menn vera alt annað enn nogdar við skilið, sum tað hevur verið, síðan tjóðveldismenn framdu hverkið og valdsgerðina móti javnaðarmanninum í skrivarasessi F.F.s.

Hesi dømi, eg havi nevnt kann hvør einasti fiskimaður, hvør einasti tilkominn forýingur kanna og sannroyna. Og eg ivist ikki í, at tað verður ásannd, at eg havi ikki sagt ov nógv men heldur verið ógvuliga sparin í atfinningini.

Ti her kundu hóska tey stóru og hvössu orðini.

Men tað týstist ikki. Veruleikin liggur so nær hjá hvørjum manni, at hann talar til fullna fyri seg. Talar og dómir.

Og far tú ígjøgnum embætismanna- og starvsfólkafeðralistan!

Allastaðni serti tú týningarhondina móti javnaðarmonnum

Á teimum leiðandi sessum sita vanliga fólkaflokksmenn og tjóðveldismenn. Onkustaðni slóðist onkur sambandsmaður. Finst javnaðarmaður, so er tað reint undantak frá teirri tíðni, tá ið javnaðarmenn høvdu nakkað at siga í umstingini javnbjóðis sambands- og gamla

sjálfstýrisflokkunum í samgonguni.

Tak nú landsverkfrøðings-skrivstovuna.

Hvørja politiska støðu hava leiðararnir havt her.

Vit siggja tað á øllum monnum, ið settir eru í formanssessarnar kring landið.

Fólkaflokksmenn og tjóðveldismenn, hvar ið tú vendir ter.

Hákon Djurhuusar hond og upplegging merkis allastaðni ella tjóðveldis sætan ser sin lut. Hygg Suduroyggin, Eysturoyggin, Norðstreymoy, Sandoyggin — Herman Michelsen, H. P. Hansen, Danielsen, Óli Krog. Sama lagi í meiri muni í Norðoyum, fólkaflokksmenn og tjóðveldismenn allir við langa hala sínum av fólkaflokkssmonnum og tjóðveldismonnum.

Hvussu er við útvarpinum?

Niels Juel Arge, Lias Johansen, Finbogi?

Tjóðveldismenn og fólkaflokksmenn! Hinir av sama slagi við undantak av einum einasta — Ivar Ivarsen! Sambandsmaður ella javnaðarmaður, veit tað ikki. Men hann er rimiliga kom in hagar av missgávum. Og hesir harrar nýta kjansin, so tað munar. Her mást tú Petur Mohr, oyggjamaður mín, vera vakinn og ikki lata teir hereftir sum higartil sleppa at nýta útvarpið til at jarðleggja okkara flokks fúkandi vøkstur. Nýt tína demokratisku megi til vern dar fyri arbeidararósluna! Tað er ikki lukkligt at vera limur her. Tað er nú mín meining. Umber at eg sigi hana. Hópi, at hon fær innivist í blaðnum.

Poul Petersen, fólkaflokkss lótingsmaður, Esbern Zachariassen, fólkaflokkss stjórnamlimur, Gunnar Gunnarsson, Sverri Joensen, Karsten Hoydal — hann kenna vit! Og soleiðis kundu vit nevnt navn í hópatáli, sum lesararnir sjálvir kundu svara út frá egnum kennskap. Javnaðarmennir í hesum partinum av umstingini kunnu óivað teljast innanfyri fingratalið á aðrari handini. Sambandsmenn eru vist fleiri. Men teir eru í minnilutanum.

Á Matrikulstovuni?

Fullkomuliga rakað fyri javnaðarmenn, kemiskt frítt!

Á Búnaðarráðnum?

Við undantak av búnaðarráðgevaranum, annars heilt hvasst fyri javnaðarmenn.

Á Gjaldstovuni?

Lítið frægari viðvíkjandi oddamonnunum. Eitt sindur frægari við skrivstovufólkunum, hóast fólkaflokkurin eisini »dominera« har saman við tjóðveldinum. Sjálvan stjórnaressin hava sambandsmennir, haldi eg, bjargað sær.

Telefonverkið?

Har kennist Hákon Djurhuusar fólkaflokkshond yvir alt, serliga viðvíkjandi fyrsta og næsta manninum.

Og so skulu hesir harrar hætta sær at finnst at javnaðarmonnum fyri tí, at teir ikki halda fram við ovurganginum hjá fólkaflokkinum og tjóðveldinum allastaðni, har ið teir hava kunnað komið framat at seta sínar menn at kúga javnaðarmenn.

Tað er stívt gjørt av monnum, sum hava havt og hava framvegis bara ein máttstokk av monnum, og hann er spurningurin, um maðurin ella kvinnan er fólkaflokksmáður ella fólka-flokksskinna ella tjóðveldismaður ella tjóðveldisskinna. Er her í lagi, so er alt í lagi. Kvalifikatiónurnar hava so ofta verið fullkomuliga sæð burtur frá sum t.d. ið tað manning skuldi setast á »Svabov«. Her skuldu skiparin og stýrmaðurin havt serligan visindaligan kvalifikatión. Hvussu ber tað til, at Sverri Joensen fekk dótturmenn Hákon Djurhuusar við bara vanligum skiparakvalifikatiónum og ikki ein skipsførara við visindaligum dugnaskapi sum fiskifróðingur okkara segðist at hava ynskt?

Eg spyrji! Fólk spyr! Ikki tí, beði fólk og eg skilja ella halda okkum kunna kollgita. Hákon Djurhuusar seyðamannshond man hava verið uppi í eins og hon man hava verið uppi í, tá ið vegamennir og aðrir álitis-menn vórðu settir í hansara tíð.

Ja, er tað ikki nógv fyrri, at hesir menn hætta sær at klúgva í tvey. Teir gera tað, segði ein vinur mín, fyrri at fjala sínar egnu missgerðir við at føra kriggið í fíggindans haga. Men teir skulu misstaka seg — nú skal avdukingin ikki verða spard, ið hvussu er so langt, sum eg fái pláss og atstöðu at granska víðurskiftini.

Ein av teimum heimkomnu, ið mátti fara burtur fyrri eina tíð.

»Onkur varðar«

Leiðin liggur lágt um Nón

— eingin vón.

Og við fossin — eingin javnar-tyrpast svangir ravnar, búgva ferð til Havnar.

Ristu tá í klettin inn:

Ravnar - rýnda - reiðrið - úr, tó - við tár á kinn.

Komu ólog, tá ið brandar slóktust,

rændu ravnum fjarðar

— onkur varðar.

Og við dalin inn ein veðurond, galti deyvt í nánd: Ei er togn — tó skepnar vond drepur alla vón!

Onkur varðar —

og í loyndum byggir lond.

ALEX. K.

